

עיריית תל-אביב - יפו
פרוטוקול מס' 22 משיבת הנהלת העירייה

פרוטוקול מס' 22 משיבת הנהלת העירייה שהתקיימה ב- 10/07/2011

השתתפו:	מר רון חולדאי	ראש העירייה
וה"ה: א. זמיר	א. סולר	מ. להבי
ח. אבי גיא	ד. להט	י. דיין
כ. עוזרי	ש. מזרחי	ש. אגמי
		ש. מסלאוי

וה"ה:

מ. לייבה, ר. זלוף, ע. סלמן, מ. גילצר, ד. לב, ד. אלטשולר, א. שוע, ד. לוטן, י. מחדון, ת. גבריאלי, ח. פיניש, א. כהן, א. קלר, מ. בנימיני, ע. וינברג, ג. מכורש, ג. בן-חורין.

רשמה: ישראלה אגמון

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)

- 2 -

על סדר היום:

1. תגבור פעילות עיריית תל-אביב יפו באזור התחנה המרכזית (נווה שאנן ושפירא) ושכונת התקווה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)

- 3 -

57. תגבור פעילות עיריית תל-אביב- יפו באזור התחנה המרכזית (נווה שאנן

ושפירא) ושכונת התקווה:

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

שלום לכולם.

שלום שלמה.

איפה פאר?

מר להט:

השומר אחי אנוכי?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

השומר סיעתי אנוכי? הוא מהסיעה שלך.

מי עוד חסר לנו פה?

חברים, אני פותח את ישיבת ההנהלה הזאת.

אמנם פאר ויסנר לא נמצא פה, אבל אני רוצה לציין שאני כואב את העובדה שנתן לא יושב כאן לצידנו. חבל.

אנחנו דנים היום בשאלה שהיא חלק משגרת היומיום של תל-אביב יפו כבר זמן רב, אלא שהיא הולכת ונמשכת, ויש טוענים-מתעצמות, ומספר השהים הזרים-הבלתי חוקיים והחוקיים במדינת ישראל הולך ועולה, ויחד עם זה גם בעיר תל-אביב יפו. לדבר הזה יש השלכות חברתיות, כלכליות, אחרות, ומתן הפתרונות על ידי המדינה הוא בעייתי.

אני ביקשתי לקיים ישיבה בעניין זה בבית דני, ישיבה שהתפוצצה כידוע. אנחנו נקיים דיון כאן בנושא. היום פרסמתי גם מאמר ב"ידיעות אחרונות", למי שעוד לא קרא- ראוי שיקרא, שקורא לממשלת ישראל להרים את הכפפה ולטפל בבעיה ביותר רצינות. וביקשתי, והתקיימו מספר דיונים בכל הרמות- עד לישיבה הזאת בהנהלה, במהלך השבועות האחרונים. הנייר שעוסק בעניין מונח כאן לפניכם, והוא עוסק בהרבה מאוד תחומים. לא יהיה מנוס מלהשקיע גם סכומים לא קטנים, ונראה אותם, בנוסף לאותם הדברים שאנו כבר עושים.

יחד עם זה אני רוצה לבוא ולומר לכולם- שדווקא בבעיות מורכבות וקשות- לעורר את הדברים בצורה לא מבוקרת יוצר הסלמה ולא רגיעה. הבעיות שאנו עוסקים בהן הן בעיות חברתיות- לא רק אובייקטיביות אלא גם בראש, פסיכולוגיות, וראוי מאוד שלא נגיע למצב שבו יש מתחים בין אוכלוסיות שונות.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 4 -

הופיעה בעתון תמונה של חגיגה משותפת של תושבי השכונות והסודאנים - כחגיגה על עצמאותה של סודאן החדשה. דווקא היכולת לחגוג ביחד ולכאוב ביחד היא דבר מאוד חשוב. מכל מקום-הדברים יוצגו כאן ונקווה שנגיע לאיזהשהו סיכום, וזה יעלה להחלטה מחר במועצה ונוכל לצאת לדרך שהיא קצת יותר טובה. ככה זה, עוד קצת ועוד קצת, לאט לאט.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

(הצגת הדברים מלווה במצגת) לגבי הרקע, אני חושב שרון נתן את הרקע ואין מה להוסיף, ניגש ישר לעניין.

אנחנו כאן סברנו שלפחות בדיון הזה יש להתייחס למה העירייה יכולה לעשות כדי לשפר את חיי התושבים באזור כמעט בכל תחום אפשרי: אם זה סדר ציבורי, איכות חיים וסביבה, חינוך, רווחה, תרבות, אוכלוסיות חדשות וסטודנטים. וחשוב לדעת שזה לא לראשונה התחלנו לעסוק בעניין- רק לאור פרשיית נושא הדיון במועצה אלא גם עשינו את זה קודם, ולכן הדברים משתלבים זה בזה: דברים שהתחלנו לעשות עם דברים שנעשה עכשיו ועם הדברים שנעשה בעתיד, והכל נציג בהמשך.

קודם כל נבין מה יש לנו שם. בתל-אביב יש כ-40,000 מהגרי עבודה. זה דבר מוערך, אף אחד לא ספר אותם ברמה של מסדר המפקד, אבל זה פחות או יותר מה שיש, וזה חלק לא מבוטל ממה שקיים בכלל בארץ. מה שמתאפיין זה שכמות המשפחה היא גדולה. יש לנו 1,364 תלמידים בעיר, וזה הרבה. אתם רואים את החלוקה- 531 גילאי 3-6, 670 ומשהו- 6-12 ו-162 בבתי הספר, וכמובן עוד הרבה מאוד תינוקות, כ- 2,000 תינוקות מטופלים בטיפות חלב, וזה הרבה.

גב' להבי:

יש לך 3,100 ילדים בצנרת לקראת מערכת החינוך שלנו.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

זה במידה שהם ישארו כאן להמשך. לא בהחלט.

גב' להבי:

חצי ישארו.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

אני לא יודע, קשה להעריך, אני לא יודע מה יהיה, קשה להעריך. אין ספק שהקמתה של מדינה חדשה, דרום סודאן, אתמול היה יום העצמאות שלה, אין ספק שאולי בטווח הקצר ואולי אפילו

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 5 -

הבינוני- יכול להשפיע לטובה בענין, כי הסכנה מהסודאנים היא לא רק מאלה שכבר קיימים, וקיימים הרבה מאוד כאן בארץ, אלא גם קהילה מאוד גדולה שנמצאת במצרים והיא הייתה פוטנציאל לחצות את הגבול ולהגיע לישראל, ולהיות במעמד דורש פליטות- שלא ניתן לגרש אותו. כפי שאמרתי, אנחנו מדברים על תגבור הפעילות העירונית בכמה מישורים, שלושה: 1. הדברים הקיימים- איגום משאבים, לפנות דגש ארגוני, תשומת לב ארגונית לטובת איגום המשאבים בשכונות הרלבנטיות, וכמובן תוספות והסטות תקציביות מתקציבים שקיימים בעירייה, וכולל גם תוספות כאלה ואחרות. אנחנו גם נמנה מתאם עירוני לאזור ונקים כאן איזה שולחן עגול על בסיס קבוע, יחד עם תושבים ואחרים, בראשותי, שנוכל לייצר כאן איזה זירה שבה הדברים יצופו, יעלו, וננסה להגיע לפתרונות עד כמה שניתן.

מישור חשוב לא פחות, שראיתם את הביטוי המעשי של אותו לחץ ציבורי, זה המאמר של רון שהוא דיבר עליו, שתכליתו באמת לנסות ולהביא למקבלי ההחלטות, ככל שיש במדינה, לקבוע מדיניות, ויותר ממדיניות- גם לדאוג שהיא תקוים. והדברים קורים, אבל בקצב מאוד איטי. כמו למשל סגירת הגבול- שהתחילו באיחור של שנה וחצי את הגדר, ועכשיו כבר יש גדר די משמעותית. ואם כך, ניגע בנושאים עצמם לפי תתי נושאים.

נושא הבטחון והסדר הציבורי זה נושא שהעלו אותו בתחושה של לא נעים להסתובב, וודאי לא לילדים, זו התחושה שעלתה. אנחנו, עד כמה שנוכל, נדאג לכך שבנקודות המפתח ובשעות המפתח- כי אם תלכו בשפירא ב-12.00 בצהרים לא נמצא אף אחד ברחוב, אבל אם תלכו בשעה 19.00 בגן - יש שם מאות אנשים. ואנחנו נדאג למקם, המשטרה ואנחנו, את הכוחות שיהיו נוכחים כדי להגביר את תחושת הבטחון, גם המשטרה, גם אנחנו, בנקודות הרלבנטיות.

גב' אגמי:

יש פה בעיה אחרת שצריך לקחת אותה בחשבון. אני מזמינה אותך בשעה 23.00 בלילה ליד הבית שלי, שלא היה שם כלום, זורקים אותם מכיוון והם באים לכיוון אחר, ואז הם אצלי בגינה מול הבית, מ-23.00 בלילה עד 03.45 בבוקר.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אנחנו מוסיפים ניידות.

גב' אגמי:

אין שום ניידת שם. מוציאים אותם,

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

אנחנו לא מוציאים אותם.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)

- 6 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אנחנו מוסיפים ניידות.

גב' אגמי:

הזמנו ומתקשרים.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

שולה, אנחנו לא מוציאים אותם, הם לא בובות שאנו מעבירים אותם מקום. מה שאנחנו עושים, אנחנו מגבירים את הנוכחות. הנוכחות- יש בה גם לתת תחושה טובה לתושבים- שיש לובשי מדים בקרבת מקום, עד כמה שאפשר, וגם במידה שיש איזה דברים שצריכים להתערב- אז מתערבים. אין כוונה להעביר אותם ממקום למקום. אנחנו יודעים איפה הם נמצאים. המיקום שלהם- יש להם ריכוזים. אנחנו לא נהיה בכל מקום. בריכוזים הגדולים שלהם- שם נשתדל להיות נוכחים יותר, אנחנו והמשטרה, ואני מקווה שזה יעזור, ולו במעט.

מר להט:

האחריות היא אחריות של המשטרה?

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

נכון.

מר להט:

האחריות על הסדר זה המשטרה, זה לא אנחנו.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

נכון.

גב' אגמי:

היא לא מתערבת. אני הזמנתי משטרה, הם לא מתערבים.

מר להט:

כאשר אתה אומר- אנחנו נציב,

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)

- 7 -

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

אמרתי- המשטרה ואנחנו.

מר להט:

המשטרה פועלת בכלל?

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

אנחנו מתאמים. יש לנו יחידות.

מר להט:

מי זה מפקד המחוז?

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

מפקד המחוז הוא אהרון אקסול, הוא חדש.

כמובן, הדבר שאמרתי כאן מתואם עם המשטרה. יש הרבה מאוד פעילות שהיא פעילות משולבת- משטרה ועירייה ביחד, הולכים ביחד וכל אחד מטפל במישור שהוא אחראי, אנחנו יותר בעניין של חוקי הרשות והם,

גב' אגמי:

באיזה שעות הם עובדים- השילוב של משטרה ועירייה?

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

התכנית עכשיו שאנו מדברים עליה היא לנסות ולהגביר. זה לא שעכשיו כל העיר תהיה מוצבת בשוטרים ופקחים. להגביר במעט את נוכחות המשטרה/פיקוח- במוקדים ובמקומות יותר בעייתיים ובשעות היותר רלבנטיות. זה מה שעושים. זה לא יפתור עכשיו באחת את הענין, כי אין לנו.

גב' אגמי:

אבל זה לפחות.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה נכון, אבל זה נכון גם בחינוך. יש חינוך חינוך ואנחנו משתתפים בו, ואנחנו נגררים להוצאות נוספות כתוצאה מחוסר ומאזלת יד של ממשלת ישראל במשימותיה. וממשלת ישראל בעניין הזה

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 8 -

משחקת את המשחק- לייצר מצוקה, ואז אין לך ברירה ואתה משתתף, כמו בן אדם שאין לו ברירה עם הרופא והוא הולך לרופא פרטי. במקרה שלנו, המשטרה אומרת-אין לי תקציב לניידות, תן לי ניידת ואז נשים במשותף גם את הפקח וגם את השוטר.

מר להט:

יש לי פתרון. אני חושב שהמשטרה צריכה להיות עירונית.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

באמת? גם אני חושב, אבל,

מר להט:

אבל זה לא הדיון.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אבל זה לא הדיון. היות שאין לנו סמכות בענין.

מר להט:

זאת הבעיה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה בסדר, אבל היות שעד לרגע זה לא הצלחנו לשכנע, אנחנו צריכים לעבוד בנתונים הקיימים. אנחנו עושים עם המשטרה מספר דברים, יש לנו כוח דלתא, יש לנו כוח קשת, ויש לנו כל מיני פרויקטים משולבים עם המשטרה, וכאן אנו מוסיפים עוד איזהשהו תגבור כדי לייצר נוכחות נוספת על הנוכחות הקיימת. דרך אגב, המשטרה כן עשתה, בכל זאת המשטרה הקימה בתחנה המרכזית, במבנה שאנחנו נתנו אותו, שלוחה של המשטרה באזור התחנה, בפארק הקווקאזים, במקום שהיה בעבר גן ילדים- אני חושב- או משהו כזה. כן? נכון? שהיה גן ילדים, והיא הקימה בו שלוחה של משטרת השכונות באזור התחנה המרכזית. זה לא שהם לא עושים, אנחנו מוסיפים.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

אנחנו כמובן גם ננסה לתת דגש באזור הזה, יותר משאר חלקי העיר, לאכיפת עבירות בנייה, בדגש על פיצולי דירות. יחד עם זאת חשוב לומר שפיצולי דירות זה הליך שמגיע לבית משפט, שאם זה שופט זריז, נמרץ, יעיל ומהיר- 3 שנים- הוא מקבל פרס מנשיא בית המשפט העליון לזריזות

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 9 -

משפטית, כך שאף אחד לא צריך לשאול- מה יקרה בעוד חודש, לא יקרה כלום, זה תהליך שלוקח שנים, אבל כשמתחילים – חולפות שנים ויש תוצאות, וראינו את זה גם במקומות אחרים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה נכון ולא נכון, כי אם עושים מבצע מסיבי גם מתחילים לפחד, ואז באופן אוטומטי אנשים בצורה וולנטרית מוותרים, כשהם מבינים שזה המצב.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

חלק כן וחלק לא, פסקי דין לוקחים זמן, ברגע שתופסים-חוטפים. יש פיתוי גדול מאוד לפצל דירות.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

חשוב לעשות את זה.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

חשוב לעשות, בלי שום קשר לבעיה.

אנחנו נמצאים בעיצומה של עבודת מטה לרישות העיר במצלמות- לטובת שיפור הסדר הציבורי במקומות ציבוריים ובאתרי העירייה, ואנחנו ניתן עדיפות לאזורים האלה, ואנו כבר מקווים שבשנת 2012 תהיה הבשלות להציב מצלמות באזורים המסוימים האלה, וזה פרויקט של 3.2 מליון שח'.

מר להט:

הבנתי שהיום זו הבעיה של העיר.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה שאתה לא יכול, לא הופך את זה ל-הבעיה בעיר.

מר להט:

פיצול דירות היא בעיה הרבה יותר גדולה מכפי שאני הייתי מודע לה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

יש כאלה שאומרים שאנו לא צריכים להילחם נגד פיצול דירות- כי אחרת שכר הדירה עוד יעלה בעיר, כי הבעיה היא של מצאי הדיור. כך שהדברים הם מורכבים בחיים.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 10 -

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

יש כאלה שאומרים - אם תוריד את פיצול הדירות באזור התחנה המרכזית, יהיו יותר זרים שיחפשו דירות במקומות אחרים ויתחילו להתפשט ליד אליהו, קרית שלום, אזור יפו. הם לא ייעלמו, הם לא יגורו בגינה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

יש לנו משפטים, התהליך הוא ארוך, זכינו בהרבה משפטים לאחרונה, אנשים קיבלו קנסות סוף סוף בסכומים של מאות אלפי שח', יש תהליך של התחלת הרתעה בתחום, יש בעיה של פיצול דירות כי זה מאוד מפתה.

מר זמיר:

אני חייב להגיד לכם מנסיוני שיש פיצולים שהם בחסות החוק. התחלנו לראות שלוקחים דירה של 100 מ"ר ומפצלים אותה, כפי שעשו קודם, ל-3 או 4, אבל המטבח הוא משותף והשרותים הם משותפים, ויש כמה דברים שאתה עושה ואז זה נחשב.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

יש הרבה מאוד בעיות להוכיח. מה שהוא אמר לא עושה את זה חוקי, אבל זה עושה את זה קשה להוכיח. במקום שאין היתר, יש הרבה מאוד מבנים ישנים שאין לנו היתר במקור, ואתה לא יכול להוכיח שבמקור לא היה פיצול. יש הרבה מאוד בעיות.

גב' להבי:

ברגע שיש מטבח משותף ושרותים משותפים, זה יכול להיות דירה של שותפים.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

זה סיפור. האבחנות הן לא כל כך חדות וברורות, אבל אנחנו נטפל בזה.

גב' להבי:

זה כמה משפחות בדירה אחת עם שרותים משותפים.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

מדברים על בתים שנבנו בדרך כלל לפני עשרות רבות של שנים.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)

- 11 -

גב' להבי:

האם אפשר לתבוע על הפרת היתר במבנה שאין לו היתר?

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

יש עם זה בעיה אבל לא נעשה על זה דיון. זה נושא בפני עצמו.

עו"ד סלמן:

השאלה היא האם אפשר לתבוע בגין פיצול במבנה שאין לו היתר?

גב' להבי:

כן.

עו"ד סלמן:

התשובה היא כן.

גב' להבי:

אבל אתה לא יודע מה ההיתר, אז איך אתה יודע?

עו"ד סלמן:

זה שאין היתר - זה לא אומר שלא היה היתר.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

זה עושה את הענין קשה, אבל החיים בנויים מקשיים.

עו"ד סלמן:

יש עוד ראיות חוץ מהיתר.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני לוקח ארנונה גם ממבנים שאין היתר. נו באמת?!

הלאה. בואו נמשיך לעסוק בנושא שאליו התכנסנו.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 12 -

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

גם נושא העסקים, אכיפה מוגברת של נושא העסקים, רישוי עסקים, אלכוהול, וכך הלאה, כל מיני עסקים שמקימים.
וגם משמר אזרחי- סיירת הורים- שזה מאוד עוזר, נוכחות. יש גרעין שמתארגן באזורים האלה, הוא עוד לא מספיק גדול אבל הוא בכיוון של עלייה.
נקיון: נראות המקום זה דבר מאוד חשוב. הוספנו מליון שח', בעיקר באזור נווה שאנן, זה שיפר את העניין, אנחנו ערים לסוגיית הנקיון וניתן את המענים עד כמה שאפשר.
יש לנו הרבה מאוד פרויקטים בנושא שטחים ירוקים. פארק החורשות-שהוא פארק גדול, אזורי, בדיוק באזור המדובר- הולך להיבנות ב-2012. פארק גדול מאוד וחשוב מאוד.

מר להט:

הוא מתקצב בתקציב עכשיו?

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

יתקצב ב-2012. התכנון ב-2011, הביצוע יהיה ב-2012 והלאה. זה פארק גדול.

מר זלוף:

התחלנו לעבוד.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

התחלנו לעבוד, מתקצב והמשך ו-2012.

מר זלוף:

2012-2013.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

2012-2013, זה פרויקט גדול.

כמו כן יש הרבה מאוד פרויקטים קטנים בתחום הגינון, שיפורים, שינויים, שידרוגים-בהיקף של מליון שח', אנחנו נעשה את זה במסגרת תקציב 2012.
יש הרבה מאוד פרויקטים תשתיתיים בדרום, אני לא חושב שכדאי להכנס לזה. מה שאנחנו אכן עושים, אנחנו ננסה להקדים עד כמה שאפשר פרויקטים גם בשכונת התקווה, גם בשפירא, גם בנווה שאנן, להקדים ולבצע את זה הכי מוקדם שאפשר, להקדים תקציבים ולקדם את העניין, לא מעט רחובות בשכונה, בשכונת התקווה וכך הלאה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 13 -

נושא שהעלו התושבים ומצאנו כנושא מאוד נכון ועוזר זה נושא תאורה וסוג התאורה. המעבר מתאורה צהובה לתאורה לבנה מייצר תחושה מאוד טובה בקרב התושבים, מפני שזה מאיר באופן הרבה יותר טוב, ואנחנו נלך ונעשה ב-2011 15 רחובות, זה עולה בממוצע 100,000 שח' לרחוב. 15 רחובות נעשה בשנת 2011, נגביר את התאורה, ועוד 15 רחובות ב-2012. זה לא מעט רחובות, כמובן בתאום עם וועדי השכונות ובמקומות הנכונים. עשינו את זה בצילנוב- קיבלנו תגובות מצוינות. אמרו לנו: זה ממש שיפר לנו את הבטחון בצורה מלאה, אפשר לראות, רואים, אנחנו רואים, הם רואים.

כמובן, אנחנו נטפל גם במסגרת פניות הציבור, מוקד עירוני, פניות הציבור- נהיה קשובים לבעיות שמעלים.

תחום החינוך הוא חשוב. דגש יינתן לגני ילדים. אגב, תגברנו ב-2 מליון שח' הרבה מאוד תכניות, בקשת רחבה מאוד של דברים: מתמטיקה, מוכנות כתיב, והעשרה מוזיקאלית, ואמנות, הרבה מאוד דברים, ואנחנו ניתן עוד איזה בוס נוסף- 370,000 שח' - לטובת תגבור של הגנים, יש שם 15 גני ילדים.

גם בתי ספר יסודיים זוכים להרבה מאוד תשומת לב והרבה מאוד העדפה. התגבור שיש כאן, מדובר מעבר למשרד החינוך נותן- זה 7 מליון שח', וגם בתי ספר התיכוניים - 6.1 מליון שח' זה לא מעט כסף.

יש פרויקט מאוד חשוב שאנו מקדמים בשנים 2011-2013- זה נושא מחשוב בתי הספר. אנחנו הוספנו 2 בתי ספר כדי לתת לאזור הזה קדימות וביטוי מעשי כבר בשנה הקרובה, כדי שכמה בתי ספר באזור: דיזנגוף, הגליל, מודיעים ועירוני ט' יהיו בתי ספר מתקשבים. זה פרויקט גדול מאוד, זה פרויקט של 60-70 מליון שח' ואנו נקדם את זה שם. בנושא תכנית רווחה חינוכית- יש את המינהלת החינוכית-חברתית מבית היוצר של חבר המועצה מסלאווי.

גב' להבי:

מה זה באמת מינהלת שכונת התקווה?

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

זה מן גוף שמאגם הרבה מאוד פעילות בתחום החינוך, רווחה.

גב' אגמי:

למה אין את זה בקרית שלום ושפירא? לא מגיע להם?

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)

- 14 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא.

גב' אגמי:

למה? הם סוג ג'?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כי יש להם חבר מועצה, לשכונת התקווה, יותר רציני.

גב' אגמי:

חבר מועצה שם,

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

אבל מעבר לזה יש הרבה מאוד כספים,

גב' אגמי:

אתה יודע כמה ישיבות מנחם עשה אצלי בשכונה ולא זימן אותי? יש סוג ב' ויש סוג ג'.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

נכון.

גב' אגמי:

אני עומדת על זה שכל חבר מועצה שנמצא באותה שכונה ויש ישיבות- מן הראוי שתכבדו אותו כשותף להחלטות.

מר מסלאווי:

זה לפי כמות המסתננים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה לפי האיכות.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

מתי לא זומנת? תגידי לי מתי לא זומנת?

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)

- 15 -

גב' אגמי:

מתי זומנתי תשאל, לא מתי לא זומנתי. מתי זומנתי.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

אריק שומע, נזמן אותך לכל הפגישות.

גב' אגמי:

מתי זומנתי? יש כעסים על כך, וישר תקפו אותי-את של רון.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

שולה, רק לא זה.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

מעבר למינהלת החברתית חינוכית,

גב' להבי:

מה זה מרכז לגיל הרך?

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

רגע, אני עכשיו מנסה להסביר:
יש כאן פעולות בהיקף של 750,000 שח'

גב' דפנה לב:

זה מרכז התפתחותי.

גב' להבי:

כמו הירש כזה?

גב' דפנה לב:

דומה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 16 -

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

ויש גם מרכזי למידה באזורים האלה, ויש מרכז משפחה, תכניות מסוגים שונים ומשונים- בתחום ההורים, בתחום הילדים, בתחום השילוב בין הורים וילדים, לאוכלוסיות כאלה, אחרות, בהיקף די ניכר. מעבר לזה אנחנו כאן תגברנו גם הרבה מאוד מפעילות המרכזים הקהילתיים, כמו מרכזי נוער שכונתיים- שהראשון הוקם בבית דני. מרכז למידה, מרכזי מצוינות, הכנה לצה"ל, פעילות רבה ומגוונת, באזור הזה במליון שח'.

אנחנו גם נטפח את מוסדות החינוך: 3 גני ילדים, כולל חצרות, 5 בתי ספר, בהיקפים של קרוב ל- 20 מליון שח'.

אני עובר לשרותים חברתיים: אנחנו נוסיף מיידית 2 עובדים קהילתיים, אחד לאזור שכונת התקווה המורחבת והשני לאזור שפירא המורחבת, שיעסקו גם בתופעות קהילתיות ובחיזוק הקהילה, כולל גם בהקשרים אחרים. יקימו הרבה מאוד שולחנות משותפים, פעילות עם תושבים, עם פעילים מכל הגוונים, ואנחנו נפעיל את זה כבר מעכשיו, זה משהו כמו 280,000 שח' שנתי.

גב' להבי:

מה החלק של השכר לעומת החלק של הפעולות?

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

זה רק שכר, כי זה עובד קהילתי.
20,000 זה פעולות. הרוב זה שכר.

גב' אלטשולר:

260,000 שח' זה שכר.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

260,000 פלוס 20,000 שח'.

גב' להבי:

זה מעט.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

יש הרבה מאוד תקציבי פעולות שנמצאים בלי שום קשר- שם באזור, וברגע שיהיה מי שיוכל להפעיל אותם- זה יופעל.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 17 -

תגבור, גם תכניות להעצמה וטיפול בקשישים, בנוער בסיכון, בנשים, נערות במצוקה, יש הרבה מאוד תכניות. בית חם לקשישים- 1.3 מליון שח'.
יש טיפול של נשים במעגל הזנות, שנמצאות מן הסתם באזור הזה-ב-3.57 מליון שח'.
יש פעילות בתחום הטיפול בשיקום של נרקומנים ודרי רחוב ב-100,000 שח'.

גב' להבי:

תגבור קיים,

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

שיש כבר פעילות מוגדרת באזור.

גב' להבי:

זה אומר שזה כבר קיים בתקציב ואנחנו רק מראים את זה.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

כן.

אגף רבעים ושכונות, שזו ההזדמנות לאחל לאריק שנבחר במכרז בסוף שבוע שעבר, לאחל לו הצלחה בתפקיד החשוב.

גב' להבי:

אני חייבת לפרגן ולהגיד שזו פעולה חיובית.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

ולאור בחירתו לתפקיד הוא יקצה מתוך משאביו מתאם לכיוון האזור הזה, מתום כוונה לייצר כאן איזה חיבור, אינטגרציה יותר טובה בין הגורמים.
יש שני מרכזים שאושרו גם במועצה- לדיור בר השגה, גם בגני שפירא וגם בשוק עלייה, משהו כמו 90 יחידות דיור, זה סבסוד לא מבוטל של העירייה. הנושא אושר גם במועצה ואנחנו כרגע פועלים הכי מהר שאפשר- להביא את הדבר לידי סיום. זה יקח עוד זמן אבל אנחנו נעשה את זה.
יש הרבה מאוד פעילות בתחום עידוד אמנים, מיזמי אמנות ופרויקטים בתחום- בעיקר האמנות, באזור. זה גם מתואם על ידי אגף תרבות, רבעים. אנחנו גם נמקד מספר ארועים שנתיים. למשל עכשיו- הגברנו בצורה משמעותית ואני מניח שזה זוכה להערכה גבוהה, כל נושא הגינה-לי.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 18 -

מר זמיר:

אפשר להעביר את המרתון דרך שוק התקווה.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

את כל נושא הצגות ילדים, הפעילות לילדים, הגברנו וכפלנו ושילשנו, ומרגישים את זה טוב מאוד בשכונות האלה. ואנו כאן מנסים לייצר את התחנה המרכזית הישנה כמרכז תרבותי, כולל פתיחת מכללה לאמנות- מינשר היא נקראת. אגב, יש הרבה מאוד פעילות של אמנים באזור הזה, כולל התחנה המרכזית, אפילו יותר מאשר חשבנו. הרבה מאוד פעילות, פעילות מבורכת, שתיתמך ותמונף גם על ידי העירייה בכל מיני אמצעים, כולל אגב, במסגרת קשב של העירייה לעשות הרבה מאוד פעילות בכיוון הזה.

כדי לייצר גם דעת קהל, וכפי שאמרתי- המאמר והראיון שהיה לראש העירייה היום ברדיו- הוא חלק ממאמץ עירוני לטובת רתימת הציבור ותקשורת לטיפול בסוגיה הקשה הזאת, ואנחנו גם נקצה לזה 100,000 שח' לטובת ייעוץ וליווי תקשורתי כחלק מהמאבק הציבורי תקשורתי, וזה 100,000 שח' שיוקצו לדובר העירייה.

לסכם את העניין: הפעילות השוטפת- מדברים על מליון שח' שנתי, תקציב שוטף- מליון שח', פרטתי פה את העניין.

תב"ר- כשאני אוסף את כל הדברים, דברים גדולים, דברים פחות גדולים, זה סדר גודל של 60 מליון שח' או כמעט 61 מליון שח'. ומעבר לזה, הרבה מאוד תקציבים שהוקצו קודם לאזורים האלה, חלקם תב"רים, חלקם לדברים הגדולים, חלקם שוטפים, משהו כמו 134 מליון שח'. בסה"כ האזור הזה זוכה, זכה ויזכה לכ-200 מליון שח' לטווח הקצר לטובת שיפור, מהדברים הרכים ועד הדברים התרבותיים, ועבור לדברים התשתיתיים. בסה"כ במסגרת האפשר- אני חושב שזה מענה שמצביע על כוונות העירייה ועל רצונה באמת לנסות לקדם את האזורים האלה. עד כאן.

גב' אבי-גיא:

אפשר לשאול?

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

ראש העיר מנהל את הישיבה.

גב' אבי-גיא:

שאלות קצרות:

מנחם, אני רוצה לשאול לגבי הילדים של הקהילה הזרה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 19 -

שאלה ראשונה- האם הילדים שמשובצים בגני העירייה- יש להם הפרדה או אינטגרציה עם הילדים של השכונות? זה דבר אחד. הילדים בגני הילדים, האם הם בכתות נפרדות או משותף לתושבי המקום?

שאלה שנייה- האם תלמידים מגיל 6 עד 18, האם כולם בשכונה, או חלק מהם מקבלים את החינוך מחוץ לשכונה?

גב' להבי:

כולם מחוץ לשכונה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא נכון.

גב' אגמי:

תבוא לשפירא, תראה מה נעשה.

גב' אבי-גיא:

שאלה שלישית ואחרונה:

לפי ההערכות יש 3,000 ילדים, אבל רק כאילו 1,364,

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

מ-0 עד 3.

גב' להבי:

מ-0 עד 3 זה 3,100 בערך לפי הנתונים פה, ומ-3 ומעלה זה 1,300 ילדים. זאת אומרת, יש לנו בצנרת כפול ממה שיש לנו היום.

גב' אבי-גיא:

אני מסתכלת על הנתונים, 3,000 ילדים, מתוכם במערכת החינוך- 1,364.

גב דפנה לב:

כ-2,000 מתחת לגיל 3.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)

- 20 -

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

מתחת לגיל גן, מתחת לגיל 3.

גב' דיין:

הם עם כל מיני בייבי-סיטרים ומעונות.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

מה שאומר שמלמטה יכולים לזרום פה הרבה מאוד ילדים.
מה תשובתך?

גב' לב:

אני אתחיל דווקא מלמעלה: בחינוך העל יסודי הילדים מפוזרים בעיר, אין לנו מיקוד של ילדים של עובדים זרים. כמובן, יש את בית ספר "ביאליק רוגוזין" שהוא עד יב', ושם נמצאים רוב הילדים שנמצאים בחינוך העל יסודי, אבל מדובר בעשרות. מרבית הילדים, גם על פי מה שאת רואה פה בשקפים- הם ילדים צעירים, אולי כאלה שנולדו בארץ, בין 0 ל-3 ובגני הילדים, זאת המסה הגדולה, וקצת בכתות היסוד של בית הספר היסודי.
בבתי הספר היסודיים יש לנו כרגע שני בתי ספר שמכילים, במיוחד בגלל אזור גאוגרפי, האחד זה ב"ביאליק רוגוזין", והשני הוא בית ספר "הירדן" בשכונת התקווה, שמכילים בכתות הנמוכות בעיקר ילדים של העובדים הזרים.
בגני הילדים: גני הילדים פזורים ב-3 השכונות האלה, אנו לא עושים הפרדה מרחבית. אנחנו כן משתדלים לתת לילדים הישראלים סביבה יותר עשירה- דוברת עברית, ולכן אנו מכניסים פחות ילדים של עובדים זרים. בכל גן יש גם ילדים של עובדים זרים, יש גם גנים- שמספרם עולה על מספר הילדים הישראלים בסביבה. יש גם גנים שהם כמעט 100% ילדים של עובדים זרים.

גב' אבי-גיא:

בטיפות החלב זה אותו סיפור. יש כמה טיפות חלב ש-90%.

גב' אגמי:

דפנה, את יכולה להגיד לנו את מספר הילדים שנמצאים בגני ילדים בדרום וגם בצפון?

גב' דפנה לב:

בגני הילדים אנחנו לא מסייעים בכלל.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)

- 21 -

גב' אגמי:

בשפירא כן מגיעים עם הסעות.

גב' דפנה לב:

הסעות שלהם, לא שאנחנו.

גב' אגמי:

הם לא גרים בשכונה.

גב' דפנה לב:

נכון, אבל זו השנה האחרונה שאנו מסייעים, כי היתה לנו בעיה מאוד קשה. קודם כל השנה היו הסעות, לא תהינה יותר הסעות שלנו כי הם לא באים לקחת את הילדים, ואז הנהג נשאר עם הילדים עד 22.00 בלילה. קודם כל הענין הזה נפסק. אנחנו כן שולחים ילדים היום למשל לשד' ההשכלה. אני לא מדברת היום, בספטמבר, בשיבוץ כרגע, לשכונת ההשכלה, שזה לא בתוך שכונת שפירא, בביצרון, יש שם כתות חדשות. ביצחק אלחנן, בית אבראמס שהתפנה לא באיכילוב- גם יקלוט, זה גם לא בתוך השכונה.

מר להט:

כמה ילדים?

גב' דפנה לב:

יש לנו מאות ילדים.

אני רוצה להסביר באיזו מצוקה אנו עובדים. המצוקה שאנו עובדים בה היא שהם גרים בשכונות שעל פי החוק אנחנו חייבים בגן חובה מגיל 3.

גב' להבי:

שכונות שיקום כאילו.

גב' דפנה לב:

הם גרים בשכונות שהן שכונות שבהן גיל החובה מתחיל ב-3. כל מי שגר שם אנו צריכים לתת לו מענה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 22 -

גב' להבי:

ואז את נותנת מענה שגיל החובה מתחיל ב-5, והיהודים רואים שהזרים מקבלים פתרונות.

גב' דפנה לב:

רק בשביל להוריד את המתח של העניין הזה של- אין פתרונות. אין ילדים בדרום שאין להם פתרון החל מגיל 3, בשכונות החלשות. יש לנו כרגע כ-200 ילדים בשכונות הצפוניות-שעדיין לא קיבלו מענה. גם להם כנראה יהיה מענה, אם הם לא ילכו,

מר סולר:

200 ילדים בין 3 ל-5?

גב' דפנה לב:

רק גילאי 3. מ-4 ומעלה כולם קיבלו.
סה"כ מכל המהומה אנו מדברים כרגע על 200 ילדים ואנחנו בראשית חודש יולי.

גב' אגמי:

דפנה, יש פה משהו אחר. כשילד רוצה להרשם לגן ומגבילים אותו, זה לא האזור שלך, זה כן האזור שלך. אני נתקלתי אישית בזה. אני בדקתי את זה ודיברתי אתך על זה. ילד שבא מבחוץ, שבכלל לא שייך לאזור ולא כלום, כן רושמים אותו ונותנים לו עדיפות. זה דבר שממרמר את התושבים והם נכנסים למרירות.

גב' דפנה לב:

אין מצב כזה, אין כבר מצב כזה.

גב' אגמי:

היום אין מצב כזה, אני לא יודעת מה יהיה בשנה הבאה.

גב' דפנה לב:

על שנה הבאה אני לא יודעת, אני לא נביאה, אולי חלק מהם יחזרו בחזרה לסודאן.

גב' עוזרי:

את אומרת שאין הסעות, אז איך הם יגיעו לצפון?

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)

- 23 -

גב' דפנה לב:

זו לא בעיה שלי, הם ידאגו לעצמם.

גב' עוזרי:

כמה ילדים יש שם?

גב' דפנה לב:

כמה עשרות, משהו כמו 60 ילדים.

גב' עוזרי:

עד כמה שאני מכירה – זה לא יעבור לסדר היום.

גב' להבי:

מותר לנו לשלוח לרדיוס יותר גדול?

גב' דפנה לב:

בגני ילדים אין אזורי רישום, אני יכולה לשלוח לכל מקום שאני רוצה.

מר מסלאווי:

למה לא לשלוח אותם לאזורים חזקים בצפון?

גב' דפנה לב:

כי אין מקום. אין סדק של מקום, אתם לא מבינים עם מה אנחנו מתמודדים.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

אנחנו לא מסיעים, לשום גן אנחנו לא מסיעים.

גב' דפנה לב:

אני לא מסיעה אותם לשום מקום. אין בצפון גני ילדים.

מר מסלאווי:

אתה אומר שלא מסיעים, אבל אם אתה תחליט להסיע אז כן אפשר להסיע.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)

- 24 -

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

להסיע למה? למקום שאין מקום?

מר מסלאווי:

תיצור מקום.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

איך ניצור מקום? היא אמרה לך שיש עדיין 200 ילדים בחוץ. אנחנו לא מדברים על כך שילדים מהאזור לא מקבלים תשובה, אנחנו מדברים על כך שיש מקום באזור שלא רחוק מהמקום שהם גרים, ולשם מכניסים אותם. היא אמרה גם שיש הקפדה מאוד על גנים שהשפה בדרך כלל תהיה שפה עברית או שפה אחרת.

מר מסלאווי:

בישיבה הקודמת דיברנו על חלוקת הנטל.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

אנחנו נציג את זה.

מר מסלאווי:

לא הכל נמדד במספרים ובכסף. כאשר אני דיברתי על חלוקת הנטל, דיברתי גם מבחינת הילדים. שגם התושבים יראו שיש נכונות לעירייה. אני לא מדבר על מגורים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אבל לא בגני ילדים.

מר מסלאווי:

למה לא?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

היא הסבירה לך.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 25 -

מר מסלאווי:

אבל אני לא מקבל את זה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אתה לא מקבל, אני כן מקבל. אני לא אקח ואשאיר ילד בתוך קרוואן. זה מה שנשאר, אין מקום לשים את הילד, אין לאן להחזיר אותו.

מר מסלאווי:

אתה חושב שהיום הם לא נמצאים?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא. מפני שהיום באה השכנה ולוקחת אותו ביד.

מר מסלאווי:

היום גם הם נמצאים.

אני חושב שאם אתם רוצים שתהיה כאן חלוקה שיוונית.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

כאשר אתה מדבר על חלוקה שיוונית, הראתי לך בצורה ברורה. הראנו לך נכון? הראנו לך שלמעט בית ספר "הירדן", וכמובן ביאליק-רוגוזין, חלוקת הילדים במערכת החינוך היסודית היא כזאת, שאין באף בית ספר, לא בשכונת התקווה, לא בשפירא, לא בקרית שלום ולא בשום מקום אחר-שום דומיננטיות. יותר מזה, יש סדר גודל, ואין מקום שיש יותר מ-2, ואם נגזים- 3 ילדים בכתה. ואני אומר לך ש-3 ילדים בכתה של 30 ילדים- אין לזה שום משמעות, לא בצפון, לא בדרום ולא במרכז. אגב, גם בצפון, ויש כאן נתונים, יש אותה כמות. בצפון, ויש גם יותר. יש גם בצפון בתי ספר יסודיים, לדוגמא נניח ברמת אביב ג'- 8 ילדים, בבית ספר מגן- 10 ילדים, בבית ספר אלחריזי-10 ילדים, זו הכמות פחות או יותר שיש גם בבית ספר הגליל ובבתי ספר דומים באזורים המדוברים. ואני אומר- זו לא בעיה בצפון ולא בדרום. אמרתי לך יותר מזה: הצפון מתהדר בזה שיש לו 10 ילדים, ואני אומר-אין במה להתהדר, לא בצפון, וגם 10 ילדים בבית ספר הגליל- זה לא מה שעושה את הבעיה. בוא נבין מה הבעיה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 26 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני לא מוכן לקחת ילדים פעוטים ולהסיע אותם סתם, בגלל כל מיני עקרונות- שמדברים על חלוקת נטל מדומה. אני לא אטלטל ילד בן 4 ו-5 מספר ק"מ סתם- כדי להחזיר אותו אחר כך לישון בתוך וואן.

מר מסלאווי:

אתה נותן לו חינוך יותר טוב.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אתה לא נותן לו שום חינוך יותר טוב.

מר מסלאווי:

אתה נותן לו גננות יותר טובות.

גב' דפנה לב:

זה ממש לא נכון.

מר להט:

האינטגרציה היתה כשלון.

מר לייבה:

גם בדרום אין עכשיו גנים שיש דומיננטיות של ילדים זרים בתוך הגן. גם זה לא קיים, היא הסבירה את זה.

גב' להבי:

זה קיים.

גב' אגמי:

בטח שקיים.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

היא הסבירה את זה כרגע.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)

- 27 -

גב' דפנה לב:

אני אראה לכם מכתבי תודה משכונת שפירא.

גב' אגמי:

אני עשיתי סיור בשכונת שפירא ופגשתי בעצמי,

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

ישבנו עם הוועד.

גב' דפנה לב:

היום קיבלתי מכתב תודה מרוויטל, שהיא יו"ר ועדת החינוך של שכונת שפירא, על החלוקה.

גב' אגמי:

אני לא מצאתי גן שאני יכולה לרשום,

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

עם כל הכבוד, ישבנו עם הוועד, על דעתו.

גב' אגמי:

איזה וועד?

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

ועד השכונה. ישבנו עם הוועד וישבנו ברמה של גן.

גב' אגמי:

לכן אמרתי מה שאמרתי, שלא יתכן שחבר מועצה שגר בשכונה לא יהיה שותף להחלטות.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

למה לא יכול להיות?

גב' אגמי:

ככה, רון, בשביל זה נבחרתי.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 28 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מה זה הדבר הזה? ממתי אנחנו מייצגים שכונה? מה קורה לכם? מה קורה לכם? מה אתם הופכים את עצמכם לנציגי שכונה?

מר מסלאווי:

אבל התושבים באים אליה.

גב' אגמי:

הם באים אלי, לא אליך.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

התושבים באים גם אלי, וגם אליו, וגם אליה,

מר מסלאווי:

אתה יודע מה ההבדל בינינו? אלה שגרים בצפון הולכים לצפון, הם לא נפגשים עם התושבים כשהם כועסים וזועמים. אבל כשהולכים לאזורים שלנו, אז הם נותנים לנו בראש.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

אבל ציידנו אותך בנתונים.

מר מסלאווי:

אני עדיין בדעתי, ואני חושב שאתם שוגים בעניין הזה, ואפשר לחלק את הנטל, רק אם תרצו.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

שלמה, שלמה, אתה יו"ר ועד שכונת התקווה. יו"ר ועד שכונה זה דבר אחד, חבר מועצה מאזור- אין לזה שום קשר. הוא לא נציג לב העיר במועצה, הוא לא נציג לב העיר במועצה, למרות ששכנו פוגשים אותו ומדברים אתו על בעיות לב העיר. הוא לא נציג. הוא לא נבחר כנציג לב העיר והוא גם לא נציג לב העיר, למרות שבפועל כאשר הוא יושב בשדרה, כולם פונים אליו.

מר מסלאווי:

אבל הוא חבר מועצה שהוא גר בצפון. עזוב את השכונה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)

- 29 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אבל למה אתה כל הזמן מתפרץ לדברי וגם אומר דברים לא נכונים?! הוא גר בשדי רוטשילד, על יד שדי רוטשילד, ועד כמה שידוע לי- שדי רוטשילד לא נמצא בצפון העיר.

מר מסלאווי:

ידוע לי שאין מסתננים שם.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

המרחק בין הבית שלו לבין זה- זה 400-300 מ', מכסימום 800 מ'- אל התחנה המרכזית. עזוב.

מר מסלאווי:

אני רוצה ,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני יכול לסיים את דברי?

מר מסלאווי:

כן, בטח.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא. אם זה חשוב אז תגיד את שלך ותודה רבה.

מר מסלאווי:

אני אשמח,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני מודה לך, אני לא רוצה להגיד את דברי.

מר מסלאווי:

לא, אני אשמח.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אבל אני לא רוצה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)

- 30 -

מר מסלאווי:

אז אני אגיד למנכ"ל.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

תגיד למנכ"ל.

מר מסלאווי:

אתה רוצה לשמוע?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

את הדו שיח אל תעשו על גבי.

מר מסלאווי:

אתם לא מבינים שאתם פה יכולים להצטייר הכי טוב בעולם!?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אבל אני לא רוצה להצטייר. אני לא רוצה להצטייר.

מר מסלאווי:

אבל כשהחלטות האלה מגיעות לשטח.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני לא רוצה להצטייר.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

איזה החלטה אתה רוצה?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

תלמד, ראש העיר שעומד לפניך-קוראים לי רון חולדאי, לא רוצה להצטייר בפניך ולא בפני הציבור.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 31 -

מר מסלאווי:

לא בפני, בפני הציבור, הציבור ששלח אותך.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא בפניך ולא בפני הציבור. לא בפניך ולא בפני הציבור. אני לא רוצה להצטייר, אני רוצה לעשות את מה שנכון, מה שנכון לילדים ומה שנכון לתושבים, עם ידיעה שיש בעיות. וזה בדיוק מאותה סיבה שאני לא רוצה להצטייר בפני אנשי רחוב בלוח- שאני לקחתי להם את החנייה. אני לא רוצה להצטייר, אני רוצה לעשות את מה שנכון עובדתית. אותו דבר בקרן קיימת- שרוצים שאני לא אעשה להם הרחבה של הכביש. ולכן, עזוב אותי מלהצטייר, אני לא מתכוון להצטייר- לא בפניך ולא בפני מישהו אחר. אני עושה מה שנכון, מה שנכון, ומה שנכון הוא לא לעשות רק כדי. ילדים בני 3 ו-4 אני לא אסיע לצפון העיר, מספר ק"מ, רק כדי שלך מתחשק להראות. בפועל, ילדים בני 3 ו-4 – מספרם בגני הילדים אינו מהווה עול על הילדים. בבתי הספר היסודיים, בגיל קצת יותר גדול- אנחנו עושים את זה. ולכן, הגיע הזמן שתהיה גם הוגן ותדבר קצת אחרת.

מר מסלאווי:

תן לי אפשרות, אתה לא נותן לי. תן לי אפשרות לדבר אחרת, אני רוצה. סה"כ התכנית הזאת היא טובה- אבל חסרים בה כמה דברים, וכשאני אומר אותם אתה לא מקבל ואתה מתעצבן.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני לא מתעצבן.

מר מסלאווי:

כן. אז בוא תחשוב קצת עם התושבים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

באמת?! רק אתה חושב עם התושבים?! אני לא!?!

מר מסלאווי:

לא מספיק, לא מספיק.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מספיק.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 32 -

כשאני בא לשכונת התקווה לעשות פורום מועצה, אתה -יו"ר הועד, אתה מארגן את כל העניין ואתה יושב בשקט בזמן שהכל קורה. אז תפסיק להטיף!

מר מסלאווי:

רגע, מה ציפית?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

תפסיק להטיף.

מר מסלאווי:

אתה ציפית שאני אקום,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני ציפית, כן. כי אתה ביקשת שנעשה.

מר מסלאווי:

זה לא לכבודו של ראש העיר- שאני צריך לגונן עליו.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא. זה כן. אני לא צריך שתגונן עלי. אני לא צריך שתגן עלי, לא ביקשתי שתגן עלי, ביקשתי שאתה- שביקשת לקיים ישיבה,

מר מסלאווי:

אני לא ביקשתי.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

תאפשר שתתקיים ישיבה.

מר מסלאווי:

רון חולדאי- אני לא ביקשתי. היתה החלטה שזה יהיה בתחנה המרכזית הישנה, אתה משכת את זה לכיוון בית דני. תזכור. בוא נהיה הוגנים.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)

- 33 -

גב' דיין:

מזל.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

קל וחומר. קל וחומר.

מר מסלאווי:

בוא נהיה הוגנים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אתה יודע מה? אתה יודע מה? ציפית ממך למשהו הרבה יותר חכם.

מר מסלאווי:

אבל זה לא היה נכון?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא.

אבל אתה כנראה לא יודע להתמודד בשכונת התקווה, וזאת הבעיה.

מר מסלאווי:

אני לא יודע?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא. זאת הבעיה. כי הבאנו את זה כדי לדון במקום ציבורי, בדרום העיר, במקום שסובל מהעניין, כאות של רצון טוב, והיתה ישיבה, ואתה ישבת בזמן שאני ניסיתי לדבר עם התושבים כדי לקיים ישיבה. אני לא צריך את ההגנה ממך, אני מסתובב בשכונת התקווה כל הזמן, כל יום, בלי שום בעיה, באופן חופשי, מתקבל, ותאמין לי מתקבל, הלוואי על כולם.

גב' אגמי:

אני עדה שהוא מסתובב בשוק לבד.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 34 -

מר מסלאווי:

הוא מסתובב בשוק, הוא לא מבין שכל השוק לא גרים בהתקווה. השוק מזמן זה לא שכונת התקווה. תבין את זה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

שלמה, אני לא מסתובב רק בשוק. הגיע הזמן שתבין שכשאני אומר שאני מסתובב בשכונת התקווה- אני לא מסתובב רק בשוק.

מר מסלאווי:

אתה מסתובב בשוק.

גב' אגמי:

די.

גב' להבי:

תפסיקו. בואו נחזור לדיון הפרודוקטיבי, נו באמת. תפסיקו, בואו נחזור לדיון הפרודוקטיבי- עם כל הכבוד. מי שרוצה להיות דיסטרוקטיבי-שישחרר אותי.

מר מסלאווי:

צריכה להיות כאן שיויוניות בחלוקת הנטל, גם אם זה ילדים. כמו שהסיעו ילדים ומסיעים ילדים ולא קורה שום דבר, הילדים האלה יסעו וילמדו ויקבלו את החינוך הראוי, או קיי! ויקבלו סביבה חזקה וגננות חזקות, ויחזירו אותם לבתים שלהם. אני מבין שעיריית תל-אביב לא יכולה להתמודד עם הנושא של המגורים, אבל לא יכול להיות שעיריית תל-אביב לא יכולה להתמודד עם הנושא של החינוך. אם אתה מדבר על תקציב של 200 מליון שח', אתה לא יכול למצוא מקומות שיאכלסו את הילדים האלה- גם בגנים, גם בבתי ספר?! אם אתם רוצים שבאמת יקרה משהו ותהיה לזה גם נראות, זה אחד הדברים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני מוחה ואומר את הדבר הבא:

אני אומר לך את זה חד וחלק. אני לא אסיע את הילדים האלה כי אין לי אפשרות להחזיר אותם. אני לא אקיים מערך של הסעות עולה מליונים מיותרים, רק כדי להיראות בעיניך. אני חושב שאני צריך לפתור בעיות אמיתיות ולא לבזבז את האמצעים כדי שאתה תדבר על נראות. אני אומר את

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 35 -

זה באמת, בכאב, כי אתה סתם מעלה בעיה שהיא לא בעיה אמיתית. אין בעיה שבגלל הנוכחות בגני ילדים- של נראות-כדי שאתה תגיד- שאני עשיתי. התשובה היא-לא נכון. לא נכון לילדים, לא נכון לסביבה, לא נכון לילדים מסכנים שישתובבו בוכים ברחוב כי אף אחד לא בא לקחת אותם. אלה ילדים של הורים, ברובם משפחות חד הוריות, שאין להם לאן לחזור כי אין אמא בבית. תבין את זה! זה הכל מעוגן ומבוסס על דברים אחרים! אני לא אסיע ילדים בני 3 ו-4 ואקח את האחריות עליהם- שהם ישבו בתוך וואן עם הנהג! אני לא עושה את זה גם לילדים יהודיים- ישראלים. אני עושה את זה: לא. אז לבוא ולהגיד סתם, רק כדי שייראה?! בן אדם שיקרה לו הבעיה- עצמה לא צריך לדבר בצורה כזאת, אפילו ברמה האנושית. לכן זה כואב לי, כי זה ברמה האנושית- לטרטר ילדים סתם!

גב' להבי:

רק כדי להשלים את מה שרון אומר: הילדים האלה זקוקים גם למועדונית וליום-חינוך ארוך, ולכל מיני דברים כאלה שאין לך בצפון. ועכשיו, כשנשלחו ילדים כאלה לצפון והיה צריך למצוא להם את הסידורים לתקופת הקיץ- כל המערכת התרוממה, כי בצפון הסידורים הם פרטיים. אני רוצה, לגבי מטרות העירייה-תגבור אכיפות בנושא סדר ציבורי, איכות חיים וסביבה. מה שנראה לי או מה שאני רוצה לשאול- הנושא של הגברת הבטחון האישי בשיתוף עם הקהילה המקומית. מה שאני רואה זה פעולות אכיפה, אכיפה, אכיפה, ואני שואלת-איפה יש את אותן פעולות שהן יותר שיתוף ויותר חינוך עם הקהילה המקומית. אז אני רואה את זה למטה- בפעילות בטחון משולבת-קהילה-משמר אזרחי וסיירות הורים, ואני שואלת-איך זה בא לביטוי. אני אתן לכם דוגמא: ביום שישי האחרון ירדתי לתחנה המרכזית והשתתפתי בצביעת "הדלת לתקווה"- ביחד עם עמותת "לתת". אז קודם כל למדתי ביום שישי שהזנות עוברת לכיוון שכונת התקווה,

מר אריק שוע:

וקרית המלאכה.

גב' להבי:

וקרית המלאכה. למה? כי הזונות מרגישות כבר לא בטוחות בתמח"ת, ואז הן נודדות לכיוון שכונות המגורים. אז זה דבר ראשון שלמדתי ביום שישי. דבר שני, כשבאתי לצבוע שם, תאמינו לי, בחיים לא ספגתי ריח של שתן כל כך חזק לריאות. זה קרה לי פעמיים השבוע- פעם אחת בככר אתרים, פעם שנייה בתחנה מרכזית, אותו ריח, ממש אותו ריח.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 36 -

מר להט:

שיווינויות.

גב' להבי:

שיווינויות, כן.

עכשיו, ניסיתי לראות מה אני יכולה לעשות. שאלתי את עצמי- אם אני עכשיו צריכה לייצר פה פעילות- מה היתי עושה. והסתכלתי וראיתי מקום נורא נורא מדורדר, מצד שני ראיתי מלא חבריה צעירים- יושבים בשטח, כמעט מובטלים היתי אומרת, אין להם מה לעשות. ושאלתי את עצמי למשל, אני סתם אומרת. יש לי יום מעשים טובים פעם בשנה בתל-אביב, יש לי טונות של צבע ושל חמרים שיכולים לזרום לשטח, האם אני יכולה לקחת את הרחוב הראשי, רחוב נווה-שאנן, ולייצר פרויקט עם כל אלה שגרים שם, כל הסודאנים וכל זה, עם ציוד ועם חמרים, ולעשות פרויקט חזות בשיתוף עם הקהילה, במשאבים אפילו חיצוניים? האם מישהו יושב ובונה פרויקטים שמגייסים את הקהילה לתוך העבודה, כי זה חברה שיכולים להניב, זה לא זקנים, זה לא חלשים.

מר מחדון:

את מדברת על הקהילה הזרה?

גב' להבי:

הזרה.

מר מחדון:

ברמת העקרון מסיל"ה עושה פעילויות מהסוג הזה, אבל הדיון כאן הוא על הקהילה הוותיקה. עקרונית.

גב' להבי:

אפשר לעשות,

קריאה:

יום מעשים טובים של הקהילה הזרה.

גב' להבי:

יחד אתכם.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 37 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

את רוצה לקחת את הטיפול בזה? בבקשה.

גב' אלטשולר:

זה רעיון.

מר לייבה - מנכ"ל העירייה:

תארגני פרויקטים, פרויקט נקיון, פרויקט צביעה.

גב' אלטשולר:

אנחנו מכניסים לשם עבודה קהילתית ותגבור רציני, ושמעת, ובהחלט אפשר לשבת ולחשוב.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בידיעה שאת פולשת לשכונה של שולה.

גב' להבי:

אני לא פולשת, אני נשארת בנווה שאנן בשלב הראשון. אני לא פולשת לאף אחד.
חוץ מזה, אני אגיד לך מה ההבדל: שולה, אם אני אפלוש לה, היא תגיד שאני משלהם והיא מרשה לי.

גב' אגמי:

כל הכבוד, כל הכבוד. כל מי שיבוא- ברוך הבא.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

איזה שיתוף פעולה!

גב' אגמי:

ציפית לזה מצידך, לא מצידה.

גב' להבי:

אז אני אומרת- שהנושא של סדר ציבורי, איכות חיים וסביבה- חייב להיות פרויקטים משולבי קהילה, צריך למצוא את הדרך לעשות את זה, כולל עם הקהילה הזרה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 38 -

הדבר השני: אנו צריכים לחזות מעכשיו מגמות. אם אנו חוזים מגמה שהזנות עוברת לתוך שכונת המגורים- אנחנו צריכים לפעול באיזו שהיא צורה משותפת, בראייה קדימה, לעצור את זה.

גב' אגמי:

איך?

גב' להבי:

אני לא יודעת איך, אני לא יודעת איך, אבל אני אומרת לכם, זה עובר לשכונת התקווה.

גב' אלטשולר:

מיטל, אני חושבת שאת קצת ממהרת. מהממצאים שלנו-עדיין יש המון עבודה ל"סלעית" בתוך התחנה המרכזית וסביבותיה, בואו לא נמהר.

מר אריק שוע:

לגבי הזנות, כרגע המשטרה דוחפת אותן לכיוון קרית המלאכה, כי זה אזור שהוא לא אזור מגורים וזה לא מהווה מטרד. בלי שום קשר- צריך לטפל בתופעה.

גב' אגמי:

וזה בסדר אריק?

מר אריק שוע:

זה לא בסדר, לא אומר שזה בסדר, אני אומר שצריך לטפל בזנות בלי שום קשר, אבל בין אם הזנות תהיה בשכונה או בקרית המלאכה, אני מעדיף שהיא תהיה בקרית המלאכה.

גב' אגמי:

היא לא צריכה להיות בשום מקום.

מר אריק שוע:

אבל כרגע זה מצב נתון.

הסיפור של השולחן העגול בשיתוף התושבים-בעיני הוא בדיוק הסיפור ביופי של התכנית כאן. השולחן הזה הולך להתכנס אחת לחודש, ובדיוק כאן זה המקום של התושבים להעלות. וכאן נמצאים כל הגורמים- משטרה, בטחון, חינוך, רווחה, שפ"ע, תברואה, למעשה כל הגורמים שנמצאים כאן אמורים לתת מענה באמת לצרכים שעולים בשוטף מהתושבים. והרעיון הוא

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 39 -

שמבחינת הגופים שנמצאים כאן, הם גם אנשים שיהיו בעלי יכולת ביצוע בקבלת החלטה. זה לא לשים כאן בן-אדם או בעל תפקיד שאומר- רגע אני אבדוק. זה יהיה בן-אדם או בעל תפקיד שיכול לתת פתרון נקודתי אל מול התושבים, ומפגש לאחר מכן-אחת לחודש, הוא אמור לדווח על מה שנעשה. יותר מזה, אחת לרבעון מנחם פה מרכז שולחן עגול ברמה של מנהלי אגפים-ברמה העירונית, גם כן- דיווח מה עשו ומה הולכים לעשות, וזה בדיוק הבמות לייצר איך אנחנו עוקבים אחרי התופעות בשוטף מכל ההיבטים, ואיך נותנים פתרונות למעקב סביר אחריהם.

גב' להבי:

קידום ארועי תרבות- נראה לי, ועידוד מגורי סטודנטים, ומעורבות משרדי ממשלה- הכל פשוט לי. איפה שכתוב תגבור-זה לא פשוט לי, כי שם יש כבר עבודה, ואני שואלת את עצמי-כמה מיפינו את הנושא של שרותי חינוך. אתם יודעים, זה לא סוד שכל הזמן עלו פה אמירות כאלה ואחרות על, נניח שאין לנו על יסודי בדרום וכו'. האם אנו מסתכלים באיזה ראייה ארוכת טווח על הנושא הזה?

גב' דפנה לב:

וודאי.

אנחנו יושבים על תכנית אסטרטגית לטווח של 5 שנים שזה בינוני ו-20 שנים שזה ארוך. העניין של התושבים האלה הוא מאוד לא יציב ולא קבוע, אנחנו לא יכולים לדעת, אנחנו גם לא מעוניינים כרגע לדבר על עוד בית ספר תיכון בדרום בשביל ילדי זרים. הדברים האלה נבדקים ואמרנו שבעוד שנתיים-שלוש נחזור ונבדוק את הנושא של תיכון בדרום.

גב' להבי:

רק לדיון במועצה- אני מציעה שתצרפו את הרשימה.

גב' דפנה לב:

של מה?

גב' להבי:

לא שלך. של הפרוייקטים העתידיים של מינהל בת"ש. סה"כ אם הולכים להשקיע 67 מליון- זה הרבה כסף, ואין סיבה שלא נמצא את עצמנו עם רשימה מסודרת.

קריאה:

אין בעיה, יש רשימה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 40 -

מר להט:

מנחם, אני רוצה לשאול: 1. כאשר אני מסתכל על הבעיות, ואני לא מגדיר את עצמי כמומחה, אני רחוק מזה, הבעיה מתחלקת ל-3 חלקים: הבעיה הבסיסית היא באמת בעיה של הממשלה ולא בעיה שלנו, וזה דבר שצריך להיות ברור לכולם. 100,000 שחי להסברה בנושא הזה זה כלום, זה לא טיפה אפילו, זה לא משמעותי. ואם עושים משהו- זה צריך להיות הרבה יותר. אבל נשים את זה בצד. הנושא מתחלק לשלושה חלקים: הבטחון האישי, הנראות והחינוך. בנושא של הנראות והחינוך- אני בטוח שהעירייה תעשה כל מה שהיא יכולה לעשות, ואני בטוח שהיא עושה. אבל הבטחון האישי לא קיבל שום ביטוי. הבטחון האישי זה משטרת ישראל. אני זוכר מספר משברים. אני זוכר שבשנות ה-70 היתה בעיה של אלימות בעיר, ובכל פעם נתנו פתרון על ידי מסה של משטרה. בשנות ה-70 זה היה משמר הגבול שהתפרס בתוך העיר, היתה אז בעיה של אלימות בבתי קולנוע, אלימות ברחובות, והביאו את משמר הגבול, הוא היה מאוד אגרסיבי ולאט לאט דברים נפתרו. מה שאני אומר, שכל הדבר היפה הזה, בלי שהמשטרה תשים פה אבל כתף אמיתית- זו תהיה בעיה. כי בלי הבטחון האישי, כל השאר זה כלום.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני חושב שאתה צודק. אבל אני אומר עוד פעם- שבהיבט של הצודק הזה, אני מדבר עם המשטרה, והם אומרים לי-כן כן, והם גם שמים, הם עושים, אבל פתאום יש משט או מטס שמטיס,

מר להט:

600 שוטרים למטס.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

שמטיס את כל השוטרים לבן-גוריון. וכשהם נוסעים לבן-גוריון הם לא נמצאים- לא בחוף, ולא שם. מאחר שהם קובעים את סדר העדיפויות, אני יכול להגיד שאני תלוי ברצונם הטוב. יש לי דרך אגב ימים-שעומדות 5 הניידות שאני נתתי לצרכי שיתוף פעולה, וקניתי אותם, ובמקום 5 שוטרים מתייצבים 3 שוטרים, מה לעשות? זה קורה. אני עומד ואני לא יכול לעשות יותר. כמו שאני לא יכול להסיע את תושבי תל-אביב, אני לא יכול להסיע אותם. אני יכול לתת להם דוחות כשהם עומדים.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 41 -

מר להט:

אני מסכים אתך. השאלה שאני שואל- האם שווה לנו, היות שהמשטרה נעשתה בחלק מהמקרים קבלן, כמו במגרשי כדורגל או ארועי תרבות- שאנו מסבסדים אותם. האם אולי שווה לנו להעביר איזהשהו סכום מסוים ולתת אותו למשטרה.

מר לייבה- מנכ"ל העירייה:

אסור לנו.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני נרתע, יש דבר שנקרא להעסיק שוטרים בשכר. זה לא על בסיס יומי אלא על בסיס של מבצעים חד פעמיים- לסדר ציבורי וכד', למגרשים, לארועים ולכל הדברים האלה, לא על בסיס של לקנות משטרה.

מר להט:

לא צריך להציג את זה בצורה כל כך קיצונית.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה לקנות משטרה. מה שאתה אומר עכשיו זה לקנות משטרה. זה לקנות משטרה.

עו"ד סלמן:

זה אסור.

מר להט:

לעודד אותך.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בקיצור אני אומר לך שאני, גם אם היה מותר, לא הייתי עושה את זה, מפני שהיה בזה פתח שלעולם לא ייגמר. כי מה שמתחיל כחריץ הופך להיות שטפון, והארנונה לא בנויה לזה- כדי לענות על השטפון. תדע לך, יש לי כבר נסיון, כל דבר שאני משלם- אחרים זזים ואני נשאר עם אותה כמות, רק עם התשלום. ולכן, זה לא סתם שיש לנו ויכוח ארוך על נושא של טיפות חלב לאורך שנים, כי אין סיבה שאני אשלם טיפות חלב לעזאזל. אני משלם מס בריאות, ואני העירייה היחידה שמשלמת, אז למה? מפני שאני השתתפתי, אז אני משתתף, נקודה.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)

- 42 -

מר להט:

הסיבה היחידה למה זה- לא כי אתה לא צודק,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא שאתה לא צודק, אתה לא חכם.

מר להט:

לא לא לא.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני מתכוון אלי.

מר להט:

אני אומר שהשלטון המרכזי לא נותן את התשובות האלה. זו הבעיה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אתה צודק. אני רוצה להסביר. מהסיבה הזאת מבקשים ממני בצהלה לסגור את השכונה ואני לא מאפשר להם. מאותה סיבה, ואני לא מוכן.

מר להט:

אני מסכים אתך ב-100%.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני לא מוכן שתל-אביב תהפוך להיות מקום של עשירים- לממן לו את הבטחון וכל מיני דברים כאלה. לא מוכן!

ואני חושב שעדיין, למרות הכל, נאמר את זה בזהירות רבה כי לא יסכימו איתי אולי. עדיין ברמה האמיתית של בטחון אישי במדינת ישראל, כולל באזור התחנה המרכזית, יש בטחון אישי ברמה מאוד גבוהה.

מר להט:

מאוד גבוהה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 43 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

והבעיה היא יותר לתת הרגשה של נוכחות מבחינה פסיכולוגית, ואני מקבל את זה. ולכן אנחנו עושים את המעט הזה שאנחנו עושים-להוסיף 2 ניידות, שתהיה נוכחות יותר גבוהה בשטח.

מר להט:

הייתה פעם תכנית של שוטרי המקוף במשטרה, ויצאו בהצהרות גדולות.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אל תגיד לי. תכניות היו הרבה, אני רק טוען שתכניות הן לא תכנית. תכנית זה כשיש תקציב, כשיש מי מבצע ויש זמן סיום לביצוע. עד שאין את זה- זה לא תכנית.

מר להט:

ההיבט של התחושה האישית הוא עדיין בעיה.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה מאוד חשוב. ולכן אנחנו עושים את זה. ודרך אגב, אני בכוונה אומר את זה, כי צריך גם להגיד את הצדדים החיוביים-שגם הם נכונים. משטרת ישראל מכירה בבעיה, היא מייצרת נוכחות שונה מאשר באזורים אחרים, ותגבור ממילא. ממילא. ולא סתם הם עשו גם את הסניף. יש גם מוכנות ללכת ולתת קצת יותר, והם עושים מידי פעם כל מיני מבצעים שם וכן הלאה. דרך אגב, הם לא מתביישים להביא את משמר הגבול במקום שיש בעיות. אני לא יודע אם אתה יודע, אבל לא לפני הרבה זמן היתה לנו כאן פלוגה של משמר הגבול ביפו, בדיוק מהסיבות האלה, כי שם היתה בעיה אמיתית, בעיה של בטחון ורצח וירי וסמים, ובאו ונכנסו בכוח רב מאוד.

מר מסלאווי:

אני יכול להגיד מילה על הבטחון האישי?

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

כן.

מר מסלאווי:

תדעו לכם שאתמול עם פרוץ החגיגות בדרום סודאן, סודאני דקר את החבר שלו בראש והוא פצוע קשה. ושמחה נוספת שהיתה דן להט.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 44 -

שאלה:

אז מה? מה זה אומר?

מר מסלאווי:

אני מדבר על הבטחון האישי.

ובשכונת התקווה אתמול סודאנית דקרה בעל קיוסק.

האנשים שגרים שם, אתם מנותקים לדעתי, כל מי שמדבר על בטחון אישי. אתם מדברים על תחנת משטרה, אז אני אספר לכם מה זה- כי אני כל יומיים שם. תחנת המשטרה – כשקורה משהו, אחרי שעה אולי מגיעה ניידת, אולי. ואני יכול גם להגיד לכם את היום והשעה שהיתי עם ח"כ מיירי רגב, שהיה שם איזה ארוע ובכלל לא הגיעו. אתמול היתה דקירה בשכונת התקווה ושעה אולי לא הגיעה ניידת, אפשר לשאול את ארנון גלעדי, במקרה הוא גם סיפר לי. הבטחון האישי- יש שם אנשים קשישים בתוך התחנה המרכזית-כלואים בבתים שלהם. הקשישים האלה אפילו חוששים ללכת לקנות חלב במכולת, שתבינו על מה אני מדבר. אז הבטחון האישי הוא לגמרי גרוע, והתחנה שהקימו- היא לא ממש משרתת. זה מזכיר את הסיפור עם הגשר שהוא שבור, ואז מה עשו? הקימו בית חולים ליד זה. אותו דבר פה. אז הקימו תחנת משטרה. במקום לבוא ולטפל בבעיה מהשורש – אז הקימו תחנת משטרה שכמעט ולא קורה בה כלום.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מה זה נקרא לטפל בבעיה מהשורש?

מר מסלאווי:

טיפול מערכתי.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מה זה טיפול מערכתי?

מר מסלאווי:

טיפול מערכתי- כמו שראיתי בדף האחרון, אבל זה היה צריך להיות לא מעכשיו, לפני כמה שנים. לקחת את כל הגורמים כמו שנעשה פה, ולעשות. רק שיש לנו 40,000 מסתננים, אני לא יודע מה אתם הולכים לעשות אתם. בעצם כשמדברים על גני ילדים- אני מנסה לתת לכם עצות שילכו לאזור אחר של העיר, ואל תשכחו שגם ברגעים האלה- שאנו כאן מדברים- ממשיכים להגיע עוד חברים ועוד ילדים. רק בשבוע האחרון, להזכיר לכם, נכנסו 44 מסתננים לכאן, לדרום תל-אביב.

פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)

- 45 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אני יודע.

מר מסלאווי:

וזה לא נגמר.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

בנושא של הבטחון האישי עדיין יש לנו את הסטטיסטיקות ואנחנו מכירים אותן לא פחות טוב ממך. ואנחנו לא מנותקים, אנחנו נמצאים לא מעט בשטח, אני מדבר עלי ואני יכול לדבר. אני מכיר, בהחלט יש בעיה, ואני גם מכיר את הזקנים שיושבים ולא יוצאים. גם מכיר. אני מכיר. אני אומר-בין העובדה שמישהו מפחד לבין העובדה שמספר המקרים של פשיעה ושל אלימות- יש פער גדול מאוד. אני מקבל שיש בעיה של אנשים, ואת זה אני מקבל, זה אפילו כתוב כאן, אני לא יכול לבוא בתלונות לאבא שמפחד לשחרר את הילדה שלו ללכת בערב בגלל העובדה שהוא רואה אנשים שהם מוזרים בעיניו. אני לא יכול לבוא אליו בטענות. אבל לגבי הבטחון האישי אני כן יודע את הנתונים. זה מה שאמרתי ואני מתכוון לזה. ויש כאן חשיבות, ולא צריך לזלזל בתחנה, מפני שאני לא יודע- כל הדיבורים האלה על סיסמאות, אני לא יודע מה זה טיפול מערכתי. מה זה לאכוף- אני כן יודע. ואני יודע את הסטטיסטיקות. ואי אפשר להגיד, למרות הכל, שאין משטרה בישראל. יש לנו הרבה בעיות אתם, אבל אי אפשר להגיד שאין. יחסית למדינות אחרות אנחנו עדיין מהמדינות שיש בהן הרבה בטחון אישי. והיום יש להם גם דובר טוב. אני אומר את הדברים, כי יש נטייה, אמרתי, להתלהם ולהגיד- כמו שנאמר- לא עושים כלום. מה זה לא עושים כלום? לא נמצאים בשטח? לא מדברים? לא זה?

גב' להבי:

רון, כאשר מדברים על נושא של בטחון אישי, ומה שאנחנו רואים-שהולך להיות תגבור, ותגבור של ציוד ותגבור של כח אדם, השאלה האם בתוך המערכת של רובעים ושכונות או בתוך המערכת, מתבצע איזהשהו סקר כדי להבין את הבעיות של הבטחון האישי.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

מיטל תקשיבי.

גב' להבי:

משפט אחרון.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 46 -

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

לא לא, תקשיבי גם לך. כל פעם את שואלת-האם נעשתה תחזית לגבי העתיד, בוודאי שנעשתה תחזית לגבי העתיד. אבל אם את רוצה לעשות סקר, אז בואי נעשה סקר לפי המלצתך- על פי איזהשהן שאלות. איזה סקר את רוצה? מה את רוצה שנדע שאנחנו לא יודעים.

גב' להבי:

אני לא יכולה לומר שאתם לא יודעים כי אני לא יודעת מה נעשה. אני מניחה,

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

אז אם את לא יודעת מה נעשה- נפגיש אותך- שיסבירו לך מה נעשה.

גב' להבי:

תן לי לגמור. אפשר לסיים את הפגישה בעוד שתי דקות, אין לי בעיה. השאלה: קודם דיברתם על זה שהתאורה למשל זה נגזרת של הדיאלוג עם התושבים.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

נכון.

גב' להבי:

אני שואלת: תמיד הדיאלוג עם התושבים מאיר את הנקודות שעל פי תפיסת עולמם לפחות- של אלה שחיים בשטח, מראה את הסוגיות של הבעיה. האם בנושא של סדר ובטחון אישי, מעבר לסוגיה של תאורה, האירו את עיניכם על עוד דברים. למשל, אני יודעת שאני עשיתי סקר בטחון אישי אצלי בשכונה באופן פרטי, עלינו על כמה מוקדים של מכירת סמים, ונכנסנו בהם וצילמנו אותם, והלכנו למשטרת ישראל וטיפלנו בזה ככה. כך עשינו.

מר אריק שוע:

הרעיון הוא לא רק הסקר. הדיאלוג השוטף- קודם כל- כמו שאמרתי- זה ON GOING למקד את הטיפול בבעיות. הסיפור של סיורים בשעות של חזרה מהעבודה, מנחם דיבר על זה, הסיפור של להכנס לצירים או לגינות-זה בעקבות דיאלוג מתמיד ושוטף עם התושבים-מתוך הבנה ששם צריך למקד את העבודה שלנו. לא רק זה, כל התחומים שאנחנו רואים כאן שדורשים תגבור או תוגברו- זה בעקבות דיאלוג שכל אגף, כל יחידה, כולל האגף שלי- מנהל עם התושבים ברמה הזאת שאנחנו יודעים כרגע איפה להצביע, איפה לשים את הנקודה- כשהסיפור כאן באמת זה לא שהעירייה לא

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 47 -

עשתה עד היום. מה שחדש כאן זה בעצם צורת ההתבוננות- שאנחנו עכשיו באים ואומרים, אנחנו שמים את הכל ביחד בשביל להבין באמת עם מה אנחנו מתמודדים, כשאנחנו מדברים עם כולם, עם התושבים. וזה בעצם הטיפול ההוליסטי הזה- מה ששלמה אומר, הטיפול המערכתי. זה לא שהוא לא נעשה, אבל עצם זה שהעירייה באה ואמרה- בשנת 2012 יש מטרת ראש-העיר, מטרת מנכ"ל- בואו נתבונן על שכונת התקווה, תחנה מרכזית ושפירא, הביטוי של זה- בואו נתבונן כולם ביחד עם התושבים ונראה איך אנחנו כרגע ממקדים מאמץ.

גב' להבי:

בסדר, אני חושבת שגם זה שממנים 2 עובדות קהילתיות- מה שלא נעשה כבר שנים, כל הכבוד.

מר אריק שוע:

זה אין ספור גורמים ואין ספור תהליכים.

מר זלוף:

דבר חשוב גם להגיד- שזה לא ילך ברמה כזו שמישהו פה ילחץ על כפתור ויהיה פתאום שינוי. זה תהליך ארוך, מתמשך, שמתחיל עכשיו והתחיל קודם, הוא יקח בערך לדעתי מספר חודשים טובים עד שנתחיל לראות איזהשהו משהו מתייצב לטיפול בבעיה. זה לא איזהשהו משהו שאפשר להגיד- תראו- הנה יש תקציב וזה, מחר בבוקר הכל משתנה. זה לא משתנה ככה, ולכן צריך להבין את המשמעות של העניין. זה תהליך שמתחיל, התחיל וימשיך, אני מקווה לראות תוצאה טובה יותר בסוף שנת 2012, אני אומר לכם, כי זה לא משהו שיכול מחר בבוקר להשתנות.

גב' אלטשולר:

לא רק זה. אם הממשלה לא תיקח אחריות ולא תעשה, נתמודד כל הזמן עם בעיות קשות מאוד. צריך להסתכל על המציאות ולהגיד אותה באמת. אין שום עירייה שמתמודדת ברמות כאלה, לא ברמה האנושית, לא ברמה המערכתית. נעשו כל הזמן דברים. כל הזמן! אבל מנסים כל הזמן לתגבר, כל הזמן לחשוב איך לתת מענה, אבל יש כאן בעיה שורשית- תקראו את המאמר שכתב רון. אם הממשלה לא תשנס מותניים, אנחנו צריכים להסתכל על המציאות בעיניים ולא להגיד רק- יהיה טוב, יהיה טוב. משתדלים.

מר אריק שוע:

תראו, העירייה משקיעה פה מאות מליונים. דיבר פה מנחם על 200 מליון שח'. אני גר בקרית אונו, התקציב של קרית אונו עם התב"ר הוא משהו כמו 150 מליון. אז צריך להבין שעל 3 שכונות יש כאן תקציב של רשות מקומית שלמה,

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 48 -

גב' להבי:

ורשות שהיא חזקה גם.

מר אריק שוע:

ורשות חזקה גם. זה אומר שזה לא משנה כמה כסף נכניס כאן, הסיפור האמיתי כאן באמת זה ה-ACCOUNTABILITY מה שנקרא, זה הסיפור הזה של לעבוד עם התושבים במשותף ולראות איך אנחנו מייצרים את המימשק הזה, והדבר השני-הסיפור של הממשלה. דיברנו פה לא רק על דעת הקהל בנושא של מדיניות ממשלתית, גם בנושא של ביטול הקפאת שיקום שכונות- שמביא לידי ביטוי גם השקעות ממשלתיות חזרה -לתושבי הדרום. זאת אומרת, לראות איך ממקדים את המאמץ לכיוונים האלה- למדינת ישראל אין מדיניות, תכניסו את היד לכיס ותתחילו להוציא.

גב' להבי:

אני חושבת שבמקרה הזה אפילו לא תהיה לנו מחלוקת בין אופוזיציה לקואליציה, כולם באותה עמדה, עולים לאוטובוס ולדרך.

מר אריק שוע:

בסדר גמור, אני מאוד שמח.

גב' להבי:

עכשיו יש לך תקציב של 100,000.

גב' דיין:

אני רוצה לשאול ולהעיר:

השאלה היא- שולחן עגול – האם זה כולל את הקהילה הזרה. כאשר אומרים נציגי תושבים.

מר אריק שוע:

תושבים ותיקים, תושבי שכונות, ועדי שכונות. חלק מהתהליך של הדיאלוג עם הקהילה הזרה, הכוונה היא להגיע לאיזושהי רמת בשלות לנהל את הדיאלוג הזה, וזה כאן באחריות העובדים הקהילתיים. אבל אנחנו כרגע מתייחסים לתושבים שגרים בשכונה- כמו שכונת התקווה.

מר מסלאווי:

אם זה הקהילה הזרה, אתה צריך מסודאן, אריתראה, מצ'אד, מניגריה.

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 49 -

גב' דיין:

קיבלתי תשובה, אני לא צריכה עזרה.

מר זמיר:

אפשר לענות לך תשובה דומה,

גב' דיין:

תודה רבה.

אני רוצה להכניס כאן עוד אלמנט- שאנחנו מאוד מאוד נעזרים בו, וצריך לשתף אותו. אנחנו משתפים אותו אבל צריך אולי לתחזק או לתגבר, וזה מספר לא קטן של ארגוני מתנדבים- שעוסקים בבעיות היומיומיות. הם לצערי גם כן מחליפי ממשלה. אציין כמה דוגמאות: בתחום הבריאות - אם לא היו רופאים לזכויות אדם- לא היתה כתובת. בתחום בריאות נשים-אם לא היו מתנדבים, בתחום המחלות המדבקות- אם לא היה לוינסקי ומרפאה למחלות מין ומרפאה לשחפת- אז לאנשים האלה אין לאן לפנות. כלומר, גם בתחום הבריאותי אנחנו נעזרים בצורה שלא קיימת דרך אגב בשאר הארץ, בארגונים האלה. בתחום החינוך וטיפול-בעיקר בנוער, יש לנו את הנוער העובד- שעושה עבודה שאין שני לה ממש, גם אולפנים, גם מועדונים. יש כאן התנדבות מגיל חריש ועד קבוצות מסוימות. הבעיה היא של מועדוניות. הבעיה היא שאין טיפול, כפי שנאמר כבר, ילדים שלומדים בצפון, נגמר היום, הם ברחוב ואין מועדוניות. עכשיו יש מספר מועדוניות שכן פועלות בהתנדבות. יש ארגון "אסף", יש ארגון " ברית עולם", יש ארגון של ליווי אינדיבידואלי של אנשים שזקוקים לסיוע. מיותר לומר שמסיל"ה היא שלנו, ומסיל"ה לוקחת כאן את הנטל מעל ומעבר. מסיל"ה התחילה בעניין של עובדים זרים והיא עוסקת היום בנושא של פליטים- בצורה גם של כיבוי שריפות, אבל בעיקר שיש כתובת, לאנשים יש כתובת, והכתובת היא כתובת עירונית והיא מקבלת מענה, וממסיל"ה זה מגיע לחינוך או לרווחה או למי שצריך. אני רוצה לציין שגם בנושא של קשישים שפונים, ופונים למסיל"ה, פונים לאחרים. כפי שרון אמר- זה לא הסטטיסטיקה, זה ההרגשה שלהם, וצריך להבין את זה. זה לא כי היו כך וכך שודים של זקנים, מספיק שיש אחד- כדי שעל כל אחד שקורה יש 100 זקנים שמפחדים ללכת למשימות הרגילות שלהם וביקשו ליווי לסופרמרקט- לעשות את הקניות, לא יוצאים מהבית, וזה כמו בן יוצר אווירה של העדר בטחון אישי- שלא מבוססת על מספר המקרים. הם לא מועמדים לשוד, הם מפחדים. וזה אפשר להעזר, אני ביקשתי ממסיל"ה- שיש להם מאות מתנדבים לכל צורך, שיקדישו לעניין הזה, יעשו רשימות והיו זמינים לקבל שמות של אנשים שמבקשים ליווי. זה לא

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 50 -

צריך להיות משטרתי, זה יכול בהחלט להיות ליווי של חבר בתנועת נוער, צעיר, תיכונסט, או אנשים בארגונים כמו "אסף" וכן הלאה, וזה מתבצע היום. זאת אומרת, המשטרה לא תבטיח את העניין הזה שאנחנו רוצים לייצר אווירה שמישהו יוצא מהבית. זה לא פתרון ללילות אבל זה כן פתרון לקהילה המבוגרת ולאור יום.

גב' להבי:

מה שיעל הציעה, ואולי ראוי לקבל את הצעתה, זה להכניס פה גורם נוסף שאומר- ארגונים. ארגונים שפעילים בדרום, ארגונים שנותנים לנו משאבים- או בכח אדם-או בתקציבים, או בשרותים, לכלול אותם פה.

מר יחיאל מחדון:

אני רוצה לציין: יש פה ארגון של השיח. מה שאומרת יעל הוא נכון ואמיתי, אבל הוא נוגע לפעילות העירונית ולקהילה הזרה. הכוונה של הדיון היום היא הפעילות העירונית מול הקהילה הישראלית הוותיקה שנמצאת ויוצאת נפגעת או מושפעת משהייתה של הקהילה הזרה. כי יש פעילות ישירה, דרך אגב, האופציה של שיחה בין הקהילות זו אופציה פתוחה. אחד הנושאים בעבודה הקהילתית היא לבדוק-שעכשיו הוחלט שתהיה- גם שיח בין הקהילות זה אופציה לבדוק. זה לא השולחנות העגולים, כי השאלה פה לדיון היא איך מחזקים את הקהילה הישראלית הוותיקה.

זה אמת מה שנאמר פה, שהנתונים האובייקטיביים לא מצביעים על בטחון אישי נמוך, הנתונים הסובייקטיביים הם קשים- כי מדובר בקהילה מאוד מוחלשת, שהבטחון העצמי שלה ממילא הוא לא בשמיים, ופעולה אחת או שתיים של אלימות באזור משליכה על כל ההתנהגות שלהם. ואחד הדברים שצריך לשים על השולחן זה בדיוק השאלה הזאת.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

למרות הדיאלוג בינינו שלמה- אני מאוד מעריך אותך ומאוד מעריך את פעילותך ועבודתך.

גב' אגמי:

זה לא שייך לויכוח.

מר רון חולדאי - ראש העירייה:

זה לא שייך לויכוח בינינו.

אנחנו נכנסים פה לאיזהשהו תהליך. אנחנו נכנסים, אנחנו ממשיכים אבל אנחנו מגבירים או נותנים פוקוס באמצעות מספר פעולות שהן עושות עבודה שמטפלת בעניין, אחרי שגם נדברנו עם

**פרוטוקול ישיבת הנהלה מס' 22
מתאריך ח' תמוז תשע"א (10/07/2011)**

- 51 -

תושבים ועם עובדים ועם סוציאליים וכאלה, ובעלי אינטרסים וכן הלאה, ועושים כמה דברים שהם לא ישנו את העולם בין רגע- כמו שנאמר קודם, אבל אני מקווה שהם גם יחזקו- גם את ההיבט של הבטחון האישי, גם את ההרגשה אפילו שעושים. עצם העובדה שעושים זה דבר חשוב, שמכירים בבעיה- זה חשוב. ומצד שני אני חוזר לנקודה שאמרתי את זה קודם שלמה, ואני לא אומר את זה בגלל התנצחות. יש דבר שלא עושים לילדים בגיל הזה- לא משנה מיהם, לא משנה מהם, בגלל נראות וכד'. אסור ליצור מצב שבסופו של דבר רק גורם להרעה ולא להטבה. שלא לדבר על זה שנאמר כאן שהאיכות שלנו גם בדרום העיר לאפשר את הפעילות היא טובה יותר, מפני שבדרום העיר אנחנו באמת עושים דברים ויש חיזוקים ודברים שנותנים לאורך הזמן, דברים שאפילו לא קיימים בצפון העיר, ולכן זה לא דבר נכון לעשות. אני מציע, אם אין התנגדות, שנלך למועצה, מתוך הנחה שהדבר יתקבל פה אחד. תודה.

מאשרים תגבור פעילות עיריית תל-אביב – יפו באזור התחנה המרכזית (נוה שאנן שפירא) ושכונת התקוה. הנושא יעלה אישור המועצה.

הישיבה נעולה

מנחם לייבה
מנכ"ל העירייה

גלילה בן-חורין
מזכירת מועצה
ע' מנכ"ל העירייה